

EL POBLE CATALÀ

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Catalunya y Nacions Iberoiques: 1.000 pessetes
Països d'unió Postal: 1.500 pessetes

ANY VII • Barcelona, dilluns, 7 de febrer de 1910 • NÚM. 1.806
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Catalunya y Nacions Iberoiques: 1.000 pessetes
Països d'unió Postal: 1.500 pessetes

5 Cts.

La vida barcelonina

(BALANS SETMANAL)

El Govern den Moret ha resultat per fi la qüestió de les escoles clausurades. Per medi d'un decret ha restablert la llibertat de l'ensenyansa privada, tot regulant l'inspecció de les escoles particulars.

Ens sembla molt bé, en principi, que l'Estat exerceixi el control de l'ensenyansa privada. És aquesta una sana tendència moderna que per tot arreu se va imposant. La llibertat absoluta de l'ensenyansa primària és una cosa completament inadmissible, i resulta en la pràctica una llibertat antiliberal i atentadora als drets dels deixebles.

Ara tot està en que'l decret den Moret sigui ben interpretat pels que han d'aplicar les seves disposicions. L'inspecció de les escoles no ha de convertir-se en una arma per perseguir l'ensenyansa neutra. Si en alguna escola neutra se dona una ensenyansa lliçita o penable estarà contra ella. Més si fos una escola confessional la que's trobes en aquest cas, caldrà procedir contra la mateixa en idèntica forma i ab igual rigor.

Obertes altre cop les escoles que en els dies de la repressió maurista foren tancades, quina actitud adoptaran els ultramontans que tant violenta campanya han fet contra d'elles? Un orador del miting catòlic del Tivoli, el bon comte pontífic de Santa Maria de Pomés, digué que si les escoles clausurades tornaven a obrir-se, els seus combatents, no solament per tots els medis legals, sinó també per tots els medis extralegals, ja veurem quins són aquests medis extralegals si es que se decideixen a posar-los en pràctica.

Mentrestant, y en previsió de les possibles maniobres dels fanàtics contra les escoles neutres seria altament útil que'ls amics de la neutralitat de l'ensenyansa primària efectuassin una mena d'inspecció particular de les escoles confessionals, y especialment de les escoles de les congregacions religioses. L'ensenyansa que en la majoria d'aquestes se dona als infants està emmanetada per tota mena de virulències sectàries, no tant sols en els llibres de text, sinó també, y més fortament encara, en les platiques que's fan escoltar als petits deixebles. Casi que no hi ha col·legi dirigit per alguna de les moltes menes de espases y egemones que existeixen, ont no s'ha promoció setmanalment discursos o sermons contra'ls liberals, els republicans y els llibrepensadors, en els quals les més dolces paraules són les de lladres y assassins.

Se veu prou bé que'ls elements reaccionaris estan decidits a presentar la batalla sobre'l terreny de l'ensenyansa. Pera contrarestar l'empenta de aquestes elements, no basta defensar les poques escoles neutres que actualment existeixen. Cal adoptar una tàctica ofensiva, iniciant valentament una campanya contra'ls abusos y les extralimitacions de les escoles confessionals.

L'incorrecta actitud del consell britànic de Barcelona ha estat causa de que s'apassés la manifestació que s'havia organitzat pera ahir en homenatge als liberals anglesos y als seus aliats en la recent lluita electoral al Regne Unit. Mes la manifestació, en una altra forma, se celebrà.

Alegria y admiració interès que la nostra gent ha demostrat per les eleccions angleses. Aquest interès es prova de que'l nostre poble comença a preocupar-se de la política mundial. És aquest un poderós medi pera produir aquí un positiu avenç de cultura y de mentalitat.

Es una il·lusió que una bona part de la nostra premsa no correspongui an aquest avenç del poble. Parlant de coses estrangeres, són molts els periodistes de per aquí que estan a tres quarts de quinze. Pera no anar més lluny, el diari barceloní que dona més paper, el diari Vanguardia, deia l'altre dia en una crònica estrangera: «La situació en que ha quedat el primer ministre, no puc dir, per por parte, més il·lusió. Pido al rey la dissolució de la Cámara por creer que no conta con bastante mayoría, y resulta que ahora tiene aún muchísima menos, y aun esa mayoría es ajena al partido». Això de que Mr. Asquith feu dissoldre la Cambra dels Comuns per no tenir prou majoria, demostra plenament que'l cronista no sap pas de que se li deu.

An alguns senyors els semblaria que no hi ha perquè cuidar-se de les coses angleses y d'altres coses d'altres nacions. Si de aquí poc o molt temps s'introduïssin en les nostres finances els principis tributaris den Lloyd George, com s'exclamarien aleshores aquests mateixos senyors!

Ahir comensà'l Carnaval de carrer, que ha sigut engany primerenc. La premsa te, d'alguns anys ençà, un clímax per aquests dies. «El Carnaval se moro, diu aquest xitxó».

Es ben cert que les festes carnavalesques estan en decadència visible. La cultura dels nostres temps y la societat creixent de les costums públiques van matant lentament el Carnaval, refugiat ja en els balls de les Societats.

Y no's planeyem pas de la decadència del Carnaval. Amics nos de festes de expansió y d'alegria. Però sentim una gran repulsió per les grogleries y les poques soltes que s'aprofiten del Carnaval pera exhibir-se públicament.

A. ROVIRA Y VIRGILI

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RAMBLA DEL CENTRE, 20, BARCELONA

Negociem els cupons Deute Amortizable y per 100, venim a 15 de febrer.

L'Homenatge als liberals anglesos

Davant del Consulat

Ahir, malgrat haverse sospès el projecte acte de simpatia, foren moltes les persones que per no haverse enterat a temps de la suspensió, acudiren a la casa del Consulat anglès pera deixar-hi les llurs targetes o escriptures seus noms en els fulls de paper que suposaven que hi trobarien disposats.

La policia que també, a pesar de la suspensió, hi envià abundantment, excessivament, el senyor governador, feta compondre son erro als que s'apropaven a la casa del senyor consull, ab formes un xic descoroses, segons se'ns ha assegurat.

Trasmetem la queixa que sobre la suspensió de la policia ens feren diversos ciutadans, al senyor governador civil.

Pera comprendre la grandiositat que hauria tingut l'acte d'ahir, n'hi ha prou ab dir lo següent: malgrat la suspensió, foren més de mil els ciutadans que anaren per ignorar-ho a deixar llurs targetes al Consulat. La portera de la casa d'aquest, se vegé obligada a posar a l'entrada una taula sobre la qual a la una del migdia hi havia un munt considerable de cartons blancs.

Els radicals

«El Progreso» convidava ja en la seva edició d'ahir als ciutadans y a les entitats pertanyents al partit radical, del qual es organa, a disposar en la seva Redacció llurs targetes o anar a firmar en la mateixa. Segons sembla, foren nombrosíssims els que respongueren al convit, recollint-se alguns milers de firmes y targetes y bon nombre de comunicacions de entitats adherint-se a l'Homenatge.

Nova forma de l'Homenatge

Com deien ahir, els organitzadors de l'acte de simpatia a la triomfadora democràcia anglesa, no han desistit de celebrar-lo en una forma o altra.

A dit efecte y en substitució de l'acte organitzat pera ahir, han acordat convidar a tots els ciutadans liberals de Barcelona a que passin a firmar en les redaccions dels diaris democràtics de Barcelona durant els dies d'avui, demà y dimarts, uns fulls de paper de barba, que després seran ajuntades pera formar-ne un llibre.

Les entitats poden també recollir firmes en dies de classe de paper y després portar les fulles a la Redacció del diari que millor els plagui. Corresponsivament poden també associar-se les Centres, Comités y periòdics democràtics de Barcelona y de tota Catalunya a l'Homenatge enviant baix sobre a les redaccions de «La Libertad», «El Progreso», «El Liberal» y «El Poble Català», oficials segellats concebuts en els termes més concisos possible, y endreçats al senyor Consull d'Anglaterra.

Tant l'album que's formarà ab les signatures plenes com els oficials de les entitats seran enviats a Madrid pera que algun dia, per Catalunya, ho fassi a mans del senyor Embaixador d'Anglaterra a Espanya en nom del poble liberal català.

Així, doncs, nosaltres convidem als nostres llegidors y a tots els ciutadans liberals de Barcelona a passar per la nostra Redacció avui, demà y dimarts, de nou a una del matí y de quatre a sis de la tarda, pera firmar en les fulles que hi trobaran disposades.

A l'ensenyem preguem a totes les Societats y periòdics nacionalistes republicans de Catalunya y especialment de Barcelona, a que recollin firmes durant els dies esmentats, y se serveixin enviant-les junt ab els corresponents oficials de la llur adhesió col·lectiva, a fi d'ajuntar-hi tot als que recollin els demés diaris democràtics de Barcelona.

L'origen de les caretes

Estem en ple Carnaval. Les caretes, doncs, són avui rigorosa actualitat. Unes certes ratlles per explicar d'ont venen les caretes estarien en caràcter en aquests moments.

L'origen de la careta, la màscara o l'antifa en dies de Carnestoltes, hi ha que buscarlo en les famoses festes de Venècia, durant les quals era molt costumós per aquests, qui en les corrimones furiar les tapaven la cara de les mòmies ab aquells objectes, fets de codre, gresol, cera, bronzo, etc.

La màscara per altra banda ha tingut un nobilíssim empleu. Esquil·li l'introduí a la tragèdia grega. Els personatges sortien a escena portant aquell admetall que ara ens fa riure. N'hi havia de vell, de jove, de militar, d'esclau, de divinitat, de terrible, etc., tenint diversos noms. Tenia un ús la careta essencialment pràctic. L'obertura de la boca era en una forma que augmentava considerablement la veu, cosa d'absoluta necessitat en aquelles velles representacions que's feien a l'aire lliure y davant de grans multituds.

Als galo-romans usaven la màscara en les saturnals y les kalendes de jener. Aquestes màscares se convertiren poc a poc en monstroses, raó per la qual foren prohibides pel Concili de Tours.

Les antífasses de seda y de vellut que encara s'usen en nostres dies, foren de gran moda en el segle XVI, fins que'l Parlament de París les prohibí, pels abusos que's cometien ab la cara tapada.

Italia tingué fins al segle XVIII el monopoli de la fabricació de màscares. Un italià fou qui les introduí a París.

En els segles XVI y XVII l'antifa tingué un gran predicament pera certs negocis que requerien misteri y que eren molt propis d'aquella època. Aleshores, com ara, pera fer segons que, era una gran cosa tenir la cara tapada.

La crisi teatral

El grupu socialista «Acció» té projectat un cicle de conferències de caràcter sociològic ab el fi de difondre entre la nostra classe treballadora els fonaments científics del sistema socialista.

Ens consta que la joventut que integra dit Grupu compta ab les simpaties y la col·laboració d'alguns distingits publicistes.

Oportunament anunciarem l'ordre y dia en que s'hagin de portar a cap.

Per un oblid dispensable, deixarem de consignar que l'Agrupació y Joventut Socialista, havien acordat assistir corporativament a la manifestació que ahir, diuen, s'havia de celebrar davant del Consulat britànic pel liberalisme barceloní.

Hem rebut el segon volum de la Biblioteca «Acció». És original den Sebastià Faure y porta per títol «Contestació».

El volum comença molt conegut en Faure entre la classe treballadora y la bona presentació del follet, fa esperar un èxit per al Grup editor.

Així ho desiguem.

Palau de la Música Catalana

ORFEO CATALÀ

CONCERTS DE QUARESMA

L'Orfeo Català ha organitzat pera la vintena temporada de Quaresma, una sèrie de sis grans concerts sinfònics, en els que col·laboraran els següents elements:

Mestre Franz Beidler, de Munic, que dirigirà els tres primers concerts. El mestre Beidler es prou conegut del públic de Barcelona y es prou respectat l'èxit que ha obtingut en la direcció de l'òpera «Lomónosov» de Strauss, pera que tinguem de fer el seu elogi.

Mestre Volkmar André, director dels Grans Concerts sinfònics de la «Tonhalle» de Zurich. El jove mestre André ha fet en pocs anys una carrera brillantíssima que'l col·loca entre'ls directors de primera línia en el moment actual. Els tres darrers concerts seran dirigits per ell.

L'orquestra, composta d'elements excel·lents y prou treball constant que de llarg temps veu realitzant al teatre del Liceu, està augmentada en la proporció necessària pera l'execució de les obres modernes que figuraran en els programes.

Per alguns de les quals el núcli orquestral arribarà a un centenar de professors.

L'Orfeo Català aportarà el concurs de la seva massa coral composta de més de 230 individus pera la execució de «Parsifal» (Consagració del Graal), «La Sinfonia» de Mahler, «Legenda» de Chavarrí y altres obres que més avall detallarem.

Les solistes vocals senyoreta Bertrán y senyora Dachs, que tant de relleu han donat ja a diferents concerts organitzats per l'Orfeo Català, especialment en l'execució de obres de Bach, vindran també aquesta vegada a cooperar a la tasca artística en la execució d'obres modernes.

Les grans orgues que la moderna música associa a ses més belles manifestacions a les que aporta la riquesa de sos timbres y la grandiositat sonora de l'instrument rei, aniran a càrreg dels mestres dom Vicens de Gilbert y don J. Comella.

Aquests són, somerament escriptos, els elements que integraran la secció dels sis grans concerts sinfònics que l'Orfeo Català té ja organitzats ab tota cura y ab el ferm propòsit de que resultin veritables solemnitats d'art. Gualt per aquest propòsit ha obtingut dels mestres André y Beidler, l'indició en els programes d'algunes obres capdals de la moderna música, desconegudes a Barcelona.

Aquestes obres que's donaran en primeres audicions:

«Quarta sinfonia», orquestra, Tschaiowsky; «Sèptima sinfonia», Bruckner; «Així parlà Zarathustra», poema sinfònic, orquestra, Strauss; «Antiga romana noruega», Grieg; «Variacions y Fuga» sobre un tema de Heller, orquestra, Max Reger; «Segona sinfonia», orquestra, solistes vocals, chors y orga, Gustav Mahler.

Es aquesta darrera una de les obres modernes de majors proporcions, tant per la multiplicació d'elements que la seva execució requereix, com per sa extensió.

Les obres ja conegudes, però sempre interessants, que s'executaran ademés, són: «Parsifal», Consagració del Graal, chors y orquestra, Wagner; «Marxa fúnebre de la Posta dels Deus», orquestra, Wagner; «Obertura del Tannhauser», Wagner; «Marxa imperial», Wagner; «Tercera sinfonia» (Heroica), Beethoven; «Sinfonia» en sol major, Haydn; «Obertura de «Leonora» (n. 3), Beethoven; «Sinfonia» en sol menor, Mozart; «Vida d'hermes», poema sinfònic, orquestra, Strauss; «Carnaval romàntic», Berlioz; «Cassa y tempesta» (dels Troians), orquestra y chors, Berlioz.

L'Orfeo Català, fidel sempre al seu esperit d'enaltament de la música de nostra terra, en totes ses manifestacions, ha tingut el més gran interès en que'ls autors catalans aportessin el seu concurs als Concerts de Quaresma vinent, y es pera això que té'l goig de fer públic que s'executaran la majoria, per primera vegada, y dirigides pel mestre Beidler les següents obres:

«Dansa d'espectres» del Comte Arnau, chors y orquestra, Pedrell; «Epitafium», orquestra y orga, García Robles; «Apolo y Francesca» (segona part del poema Dan-«Apolo» de Francesc de Borja Marqués; «Legenda», chors, orquestra y orga; «Chavarrí»; «Majones», orquestra, Gibert; «El Combate», poema sinfònic, Pahissa; «Pròleg sinfònic» pera un drama, Talaball.

L'indole d'aquests concerts no ha permès incloure en sos programes de marxa nombre d'obres d'autors catalans que acabem d'esmentar. Però l'Orfeo té creu obligat a fer avenir el seu propòsit de anar donant a conèixer en les successives resies de Concerts Sinfònics que's proposa organitzar, en la confiança de veures secundat pel públic barceloní, les obres y els autors catalans que's dediquen al concurs de l'art sinfònic, fins a lograr per aquest ar: l'esplendor y riquesa telement assolides ja per l'art coral.

La Germanor Autonomista de Borrassà (Girona) ha volgut també associar-se a les moltes felicitacions que de tot arreu de Catalunya s'han enviat al senyor Folguera y Duran, ab la següent lletra:

Senyor don Manuel Folguera y Duran, Sabadell

Borrassà, 4 de febrer de 1910.

La Germanor Autonomista d'aquesta població se complau en felicitar-vos per la brillant y patriòtica proposició presentada per vos en aqueixa Diputació.

Deu vulgui que trobeu companys ben catalans com vos en totes les Diputacions de nostra terra que secundin la obra vostra.

Deu us guardi molts anys pera bé de Catalunya. — El president, Joan Simón.

Informació política

Els socialistes

El grupu socialista «Acció» té projectat un cicle de conferències de caràcter sociològic ab el fi de difondre entre la nostra classe treballadora els fonaments científics del sistema socialista.

Ens consta que la joventut que integra dit Grupu compta ab les simpaties y la col·laboració d'alguns distingits publicistes.

Oportunament anunciarem l'ordre y dia en que s'hagin de portar a cap.

Per un oblid dispensable, deixarem de consignar que l'Agrupació y Joventut Socialista, havien acordat assistir corporativament a la manifestació que ahir, diuen, s'havia de celebrar davant del Consulat britànic pel liberalisme barceloní.

Hem rebut el segon volum de la Biblioteca «Acció». És original den Sebastià Faure y porta per títol «Contestació».

El volum comença molt conegut en Faure entre la classe treballadora y la bona presentació del follet, fa esperar un èxit per al Grup editor.

Així ho desiguem.

Palau de la Música Catalana

ORFEO CATALÀ

CONCERTS DE QUARESMA

L'Orfeo Català ha organitzat pera la vintena temporada de Quaresma, una sèrie de sis grans concerts sinfònics, en els que col·laboraran els següents elements:

Mestre Franz Beidler, de Munic, que dirigirà els tres primers concerts. El mestre Beidler es prou conegut del públic de Barcelona y es prou respectat l'èxit que ha obtingut en la direcció de l'òpera «Lomónosov» de Strauss, pera que tinguem de fer el seu elogi.

Mestre Volkmar André, director dels Grans Concerts sinfònics de la «Tonhalle» de Zurich. El jove mestre André ha fet en pocs anys una carrera brillantíssima que'l col·loca entre'ls directors de primera línia en el moment actual. Els tres darrers concerts seran dirigits per ell.

L'orquestra, composta d'elements excel·lents y prou treball constant que de llarg temps veu realitzant al teatre del Liceu, està augmentada en la proporció necessària pera l'execució de les obres modernes que figuraran en els programes.

Per alguns de les quals el núcli orquestral arribarà a un centenar de professors.

L'Orfeo Català aportarà el concurs de la seva massa coral composta de més de 230 individus pera la execució de «Parsifal» (Consagració del Graal), «La Sinfonia» de Mahler, «Legenda» de Chavarrí y altres obres que més avall detallarem.

Les solistes vocals senyoreta Bertrán y senyora Dachs, que tant de relleu han donat ja a diferents concerts organitzats per l'Orfeo Català, especialment en l'execució de obres de Bach, vindran també aquesta vegada a cooperar a la tasca artística en la execució d'obres modernes.

Les grans orgues que la moderna música associa a ses més belles manifestacions a les que aporta la riquesa de sos timbres y la grandiositat sonora de l'instrument rei, aniran a càrreg dels mestres dom Vicens de Gilbert y don J. Comella.

Aquests són, somerament escriptos, els elements que integraran la secció dels sis grans concerts sinfònics que l'Orfeo Català té ja organitzats ab tota cura y ab el ferm propòsit de que resultin veritables solemnitats d'art. Gualt per aquest propòsit ha obtingut dels mestres André y Beidler, l'indició en els programes d'algunes obres capdals de la moderna música, desconegudes a Barcelona.

Aquestes obres que's donaran en primeres audicions:

«Quarta sinfonia», orquestra, Tschaiowsky; «Sèptima sinfonia», Bruckner; «Així parlà Zarathustra», poema sinfònic, orquestra, Strauss; «Antiga romana noruega», Grieg; «Variacions y Fuga» sobre un tema de Heller, orquestra, Max Reger; «Segona sinfonia», orquestra, solistes vocals, chors y orga, Gustav Mahler.

Es aquesta darrera una de les obres modernes de majors proporcions, tant per la multiplicació d'elements que la seva execució requereix, com per sa extensió.

Les obres ja conegudes, però sempre interessants, que s'executaran ademés, són: «Parsifal», Consagració del Graal, chors y orquestra, Wagner; «Marxa fúnebre de la Posta dels Deus», orquestra, Wagner; «Obertura del Tannhauser», Wagner; «Marxa imperial», Wagner; «Tercera sinfonia» (Heroica), Beethoven; «Sinfonia» en sol major, Haydn; «Obertura de «Leonora» (n. 3), Beethoven; «Sinfonia» en sol menor, Mozart; «Vida d'hermes», poema sinfònic, orquestra, Strauss; «Carnaval romàntic», Berlioz; «Cassa y tempesta» (dels Troians), orquestra y chors, Berlioz.

L'Orfeo Català, fidel sempre al seu esperit d'enaltament de la música de nostra terra, en totes ses manifestacions, ha tingut el més gran interès en que'ls autors catalans aportessin el seu concurs als Concerts de Quaresma vinent, y es pera això que té'l goig de fer públic que s'executaran la majoria, per primera vegada, y dirigides pel mestre Beidler les següents obres:

«Dansa d'espectres» del Comte Arnau, chors y orquestra, Pedrell; «Epitafium», orquestra y orga, García Robles; «Apolo y Francesca» (segona part del poema Dan-«Apolo» de Francesc de Borja Marqués; «Legenda», chors, orquestra y orga; «Chavarrí»; «Majones», orquestra, Gibert; «El Combate», poema sinfònic, Pahissa; «Pròleg sinfònic» pera un drama, Talaball.

L'indole d'aquests concerts no ha permès incloure en sos programes de marxa nombre d'obres d'autors catalans que acabem d'esmentar. Però l'Orfeo té creu obligat a fer avenir el seu propòsit de anar donant a conèixer en les successives resies de Concerts Sinfònics que's proposa organitzar, en la confiança de veures secundat pel públic barceloní, les obres y els autors catalans que's dediquen al concurs de l'art sinfònic, fins a lograr per aquest ar: l'esplendor y riquesa telement assolides ja per l'art coral.

La Germanor Autonomista de Borrassà (Girona) ha volgut també associar-se a les moltes felicitacions que de tot arreu de Catalunya s'han enviat al senyor Folguera y Duran, ab la següent lletra:

Senyor don Manuel Folguera y Duran, Sabadell

Borrassà, 4 de febrer de 1910.

La Germanor Autonomista d'aquesta població se complau en felicitar-vos per la brillant y patriòtica proposició presentada per vos en aqueixa Diputació.

Deu vulgui que trobeu companys ben catalans com vos en totes les Diputacions de nostra terra que secundin la obra vostra.

Deu us guardi molts anys pera bé de Catalunya. — El president, Joan Simón.

L'Homenatge a «L'Avenç»

Com avensavem ahir en una nota de darrera hora, el banquet ofert als fundadors de «L'Avenç» per l'èxit de la «Biblioteca Popular» arribada felicitosa a la centena dels seus volums, fou una festa animada, vibrant d'entusiasme. Allí se potà de manifestar que tota obra encaminada a l'enaltament de la personalitat catalana, sigui en la forma que sigui de les seves característiques fonamentals, troba sempre un fort núcli de gent entusiasta pera acollir-la y celebrarla, tot encoratjant als seus iniciadors a dur-la sempre més endavant per gloria de Catalunya.

La festa va celebrar-se a la «Maison Dorée», com estava anunciat. Una llarga taula, que ocupava tota l'extensió de la sala del darrer del conegut restaurant, atorgà al seu entorn als obsequiats y a l'estol dels obsequiadors, la gran majoria d'ells personalitats sobresortints en algun dels rams de l'Intel·lectualitat barcelonina. En el lloc d'honor s'asseguraren en Massó y en Casas, acompanyats den Maragall y de l'Oller, com individus de la Comissió organitzadora. Davant per davant, de l'altre cantó de la taula, hi havien els encarregats de cada una de les seccions de la casa, com homenatge als obres que han contribuït ab llur esforç manual a dur a bon terme l'obra de la «Biblioteca».

Y, tot al volt, en fraterno barreja, tots els que's feren un deure de gràtia y d'entusiasme acudir a festejar la transcendental solemnitat de passar de la centena una col·lecció de llibres en llengua catalana.

Donar la llista de tots els presents ocuparia massa espai: donarem no més el nom d'alguns, pera que's tingui concepte de la qualitat dels que acudiren a la festa. Entre altres, y ademés dels ja esmentats, hi havia en Ramon Miquel y Planas, en Ribera y Rovira, l'Emili Guanyabens, en Francisco Gras y Elias, en Pompeu Gener, l'Ignasi Iglesias, en Francesc Mathieu, en Miquel S. Oliver, en Joan Givanel, en Josep Maria Roca, l'E. Moliné y Brases, l'Antoni Suñol, en Manuel Serra, en D. Mard y Julià, en Santiago Rusiñol, l'Antoni Virgili, en Lluís Domènech y Montaner, en F. de A. Mas, l'Enric de Fuentes, en Puig y Cadafalch, en C. de Fortuny, en Roig y Pruna, en Josep Galbany, l'A. Verdaguier, en Frederic Rahola, l'E. Batlló, en Miquel Cabré, en C. Viada, en Joaquim Abella, en Joaquim Cabot, en J. Rogent, l'A. Rubió, y Lluch, en Gustau Gili, en Ll. Roure, l'Oriol Martorell, en Santiago Segura, en Marian Planas y Escubós, l'Albert Aldrich, en C. Fraguinals, en Josep Thomas en Lluís Guarro, en S. Sampere y Miquel, en Miquel Utrillo, en Lluís Bagaria, en Joan Longueras y en Pous y Pagès.

Y comensà'l banquet, servit de la manera exquisida que's germanos Pompidor acostumen sempre. Entorn de la taula bronzien cent converses. Se parlava entre vells de literatura, d'art, de política, de les mil qüestions que formen el teixit de la vida catalana, y mouen l'interès apassionat de tots aquells que'n són en certa manera'ls directors segons les aficions de cadascú. De sobte se feu un silenci. Un crit, dient dos rams de flors monumentals, atravesava l'estancia en direcció dels homenajats. Era l'obsequi que les noies enquadernadores de la «Biblioteca Popular» dedicaven als seus fundadors, volent associar-se a la festa. Y el delicat tribut de les joves obres arrencà un aplaudiment de tots els reunits, que ab el recordaren l'atenció de les gentils donzelles, unint-se en esperit an aquell acte que era en el fons homenatge a la llengua catalana.

En això les converses s'havien anat animant, a mida que finalia l'opar, y serviren el cafè y en Narcís Oller s'aixecà pera llegir la llista de les adhesions, llegint abans alguns paràgrafs de les cartes enviades per les senyores Moncerda de Macià, Carme Karr y Victor Català. Heus aquí el nom dels demés adherits: de València, Teodor Llorente, Bernat Morales Sammartin, Miquel Duran Tortajada, Salvador Ferrandis, Joan Josep Sentent, Daniel Martínez Ferrando; desde Berlin, Cebrià Montoliu; de Barcelona, Josep Roca y Roca, Lluís Destany, Joaquim Riera y Bertran, Rafael Patxot, Alfons Par, Alfons Bonay, Antoni Careta y Vidal, Alfons Damians, Vicens Maria de Gibert, Joan Torrendell, J. Vives Pastor, Oriol Martí, Lluís Via, Rosend Serra, J. Morató, Ramon Ramon y Vidales, M. Farreras Munner, Victor Oliva, Joaquim Manel Gay, Pere Corominas, Joan Puig y Ferrater, Cels Gomís, Alfons Maseras, Amadeu Hurtado, Adrià Gual, Centre Excursionista de Catalunya, Orfeo Català, Institut de les Arts del Llibre, Unió Catalànica, Ateneu Enciclopèdic Popular y Ateneu Barcelonès; de Girona, Carles Rahola; de Mallorca, Joan Alcover; de Lisboa, Casal Català; de Terrassa, Agrupació Regionalista, Schola Choral y «La Sembra».

Dedicació del banquet

Llegida la llarga llista de les adhesions, en Joan Maragall s'aixecà a fer lectura de l'endressa que la Comissió organitzadora de la festa li havia encomanat, pera que en nom de tots els presents l'ofereís als fundadors de la «Biblioteca Popular», Digué així el poeta:

«Us hem volgut a dinar aquí ab vosaltres perquè'l menjar y beure aplegats agermana molt als homes en quant es comuna renovació de vida. Y nosaltres hem desitjat refermar d'aquesta manera la nostra germanor ab vosaltres com una honra pel bé que heu fet a Catalunya ab la vostra Biblioteca popular, humil y poderosa instrument de cultura que'l nostre poble ha de estimarvos molt perquè li és tant adequat.

nostres clàssics i tot just n'hem publicat un volum; volien donar obra de totes les regions vives de la nostra llengua i hem arribat al centre sense una de roses; intentem tornar a la forma d'expressió natural les obres d'aquells autors catalans que per circumstàncies de llor i de temps s'havien produït en altres llengües, i no n'hem complert res; y, no obstant, podríem haver traduït, per exemple: del llatí, obres de Ramon Març i de Sibilus; del castellà, obres de Senarí, de Balmes i de M. i Margall; del francès, l'«Histoire de ma jeunesse», de l'Arago.

Y els volums de la «Biblioteca Popular» han anat apareixent, entre marfugues i restes bones, gaudint, quasi diré dolament, fins a arribar a la sobrepasseja centena. Quasi sembla que un se deuria passar la vida imprimint llibres a complint aquell lema editorial «tu penses, j'ecris».

Però vosaltres no'ns heu ofert un dinar perquè siguem no més que editors: l'oferta als companys que han pensat a totora en el bé de Catalunya, de la llengua i de la literatura, als que com nosaltres, acceptem bonament totes les influències y ab els quals heu estat, a moltes vegades en comunió d'ideals; y, per què no hem de dir-ho? en nosaltres veiem també a uns autors, perquè ho ha sonat en els que'ns hem invitat, la bella expressió de confraternitat literària; en nosaltres veiem perpetuarse també, en la nostra tasca, aquell ampli «esprit de tolérance» que distingia a la revista «L'Avenç» en les seves èpoques millores, francament us haig de dir que, de vegades, me venen unes frisanes y sento uns anyoraments de tornar a escriure versos y articles y novel·les; sols que ve després l'estona de reflexió que m'apagaba y veig clarament que's que com jo no he nascut per a escriure coses de transcendència, val més que'ns possem a estudiar per a procurar fer algun esquis de el vel misteriós de lo desconegut.

No puc acabar sense recordar-me de dos companys desapareguts: en López Oms y en Soler y Miquel; sense pensar en els amics allunyats y que de segur que's troben aquí en esperit: en Pompeu Fabra, en Cortada, en Jaume Brussa, en Pérez Jorba, els Montoliu, en Moreau.

Y ara, agrairé de tot cor l'obsequi vostre, deixeu que brindi per lo que ha sigut i serà missió de «L'Avenç» y també de les vocals: per l'enaltiment y per la divulgació de la llengua catalana.

En Casas-Carbó, en curtes paraules, dona les gràcies, dient que l'acte celebrat els servirà d'encoratjament per tirar endavant sempre ab més braó l'obra de la «Biblioteca Popular», per contribuir ab ella a l'enaltiment de Catalunya y a l'espandiment de la nostra llengua.

Discursos y poesies

Arabada la part que podríem dir oficial de la festa, aquesta's convertí en una deliciosa vetlla literària.

En Guanyabens, a pres de la concurrencia llegí la poesia que anava impresa al darrer del «ment» y que transcrivim íntegrament, però que's nostres llegidors trobin de la seva bellesa:

A «L'AVENÇ»

Ja està colgada la llavor;
Ja l'humiditat la regor;
Ja la llavor pel sol delira;
El sembrador se'n va cantant;
Canta baixet, tot somiant
que ple de fruita l'arbre mira.

Ja una fulla't's veu sortí;
L'arbre ha trobat el seu camí
y, al cel mirant, sens treva avansa.
El sembrador se'n va content;
dona l'espall a al sol ponent:
en el nou jorn te sa esperança.

El petit tronc va fentse gros;
l'aire y el sol mai en repòs
han de deixar' fill de la terra.
El sembrador se'n va cofot;
ja es arrela, el que era noi,
en lo pregon, fentse home, enterra.

Y va pujant, pujant, pujant...
y en abundar sa flor esclatant;
ja li ha arribat la primavera.
El sembrador se sent dret;
ja'm pot estar ben orgullós
de la collita que l'espera!

Oh sembrador! Be'n pots estar!
T'ha costat molt de fer poblar,
malgrat els vents la verba testal.
Mes, tot allò que del cor neix,
sembrat, cab temps arrela y creix,
ja't ve l'estiu Toquem a festa!

Apaiçada la forta oació que's feu en Guanyabens, en Miquel S. Oliver llegí una poesia titulada «Sensacions de Mallorca», d'un llibre pròxim a publicar-se. Tothom qui conegué l'exquisida pulcritud del poeta mallorquí s'explicarà els aplaudiments que merequéu de la concurrencia veient obligat a donar les primeres de una altra poesia, «El castell abandonat», però que correspondre a l'ovació carinyosa.

S'haixat després en Santiago Rusiñol, y ab aquell seu enginy agredit tant caràcter, digué que l'«Biblioteca Popular», se deu al temperament oposat dels seus fundadors, en Casas y en Masó, d'un d'ells optimisme, y aquesta diversitat el temperament que's reflecta en l'obra d'una part tota a terme, fa que satisfaci totes les gustos y totes les tendències. Després s'extengué en humorístiques consideracions respecte al modernisme, mantenint constantment la rialla a la boca de tothom qui l'escoltava, ab l'enginy y el humor de les seves frases pintoresques.

El doctor Martí y Julià parlà en nom de l'«Unió Catalànica». Ab frase eloqüent y entusiasta, digué que l'obra de «L'Avenç» és tant o més forta que tota l'acció política d'una a terme fins avui y de més transcendència, perquè contribuirà a fer de Catalunya en l'avenir un llumener de la Humanitat.

Se aixecà després en Frederic Rahola dient que totes les diverses manifestacions de la cultura es diuen al poble que les acull entre nosaltres. Les classes directores no senten ni entenen la tradició catalana com el poble l'entén y la sent. Fet en acabat una crida als joves intel·lectuals, demanant-los que s'acosen als vells lluitadors de l'intel·lectualitat catalana, però que puguin escoltar dels llavis llurs, les engonies y penallitats que passaven als estors vells al posar la primera pedra de la nostra renaixença y ab aquella relació se enforteixi per la lluita d'ara. Recordà al final les inundacions de París, proposant que, com a mostra de simpatia a la capital del món llatí, se fes una subscripció entre's reunits, la majoria escriptors, per

enviar-ne l'producte a la Societat de dipòsits parisienses.

L'hermosa y humanitària pensada fou acollida ab entusiasme, recaudantse immediatament 170 pessetes, que en Ramon Miquel y Planas quedà encarregat de fer arribar al seu destí.

En Puig y Cadafalch digué que'l primer ministre d'Espanya ha declarat que desconeixia'l nostre idioma. Protestà de que hi hagi catalans que diguin que un idioma no és més que un medi d'expressió. Afirmà que la llengua es sempre representació d'un poble. Y sol el nostre primer ministre no coneix la nostra llengua es perquè encara no coneix el nostre poble.

En Gras y Elias llegí després un treball literari en prosa que fou molt aplaudit. A pres de tothom s'aixecà l'ignasi Iglesias. Parafrasejà en poètiques parafrases lo q e significa l'obra de «L'Avenç», que lentament ha anat infiltrant les bones mestres de totes les literatures, fins a les darreres capes populars; glorià l'importància d'aquesta acció definitiva y forta; y acabà remarcant la part importantíssima que pren el poble en tota obra verament altruista y generosa, com ho es la de la biblioteca que «L'Avenç» edita.

L'Úrtillo digué que gracies a la revista «L'Avenç», els intel·lectuals de l'extranger comensaren a tenir l'idea de l'existència de Catalunya y remarcà la grauitat que per això deven a tots els que col·laboren en aquella publicació, que es la que porta'l segon y més fort impuls de la renaixença catalana, conduint-la pels camins de la modernitat.

Y per últim, en Pompeu Gener recordà la joventut den Masó y els comensaments de «L'Avenç», retricint unes quantes anècdotes d'aquella època avui ja llunyana. La agradosa festa acabà en animades converses, que no finireu fins a ben tocadetes les dotze.

EL CARNESTOLTES

Encara que sigui el típic de cada any, hem de comensar aquestes poques ratlles ab la frase que aquests dies està en la boca de tots: El Carnestoltes se mor.

Però si aquesta mort es veritable, s'ha d'afegir seguidament que l'agonia no pot esser més lenta. Com tampoc no pot esser més llesta. Lo definitivament mort del Carnestoltes barceloní, es el bon gust, l'art, la sana alegria popular per tothom complita. Ne queda lo barroer, lo vulgar, lo antitípic.

Veient les disfresses, de cada any més poques, que aquests dies passen pels nostres carrers, un pensa involuntàriament ahi: Ahir, com l'any passat y l'altre y l'altre, contemplàrem la migrada desfila dels clowns, pierrots, senyors pobres, criatures vestides de manoles o de soldats, o de pagès, que formen tota la varietat de les nostres disfresses.

Les Rambles y el passeig de Gràcia eren plenes de gran gent, de gent tot el dia, molt especialment a les darreres hores de la tarda. Entre la massa gris dels viants, de tant en tant un violleig de una disfressa feia la vostra retina. Però no logravem quasi mai obrir els llavis en somriure, perquè la disfressa, quan no era un atentat a la bellesa, us oferia per la manera poc culta de fer bromes, únic ideal que perseguia al canviar de trajecte.

Les carrosses adornades que altres anys eren una bona nota del Carnaval, han gairebé desaparegut. Quatre o cinc ne vegegem ahir, totes d'annuncis comercials. Un deia que tal licor era'l millor del món y l'altre que a tal casa tot se ven bo y barat.

Carruatges si que se'n vegegen molts a la rua del passeig de Gràcia. Els de llugar, de les nostres dames alegres y dels joves ab quarts que volen divertir-se costí lo que costí, y alguns més hoxos de la nostra aristocràcia que no vol deixar morir del tot la famosa rua del nostre Carnestoltes.

Entre uns y altres dels ocupants de aquests vehicles, com entre la gent de peu, les serpentes creuaven sovint l'espai formant gracioses curves que morien en un moment. Els paperets polítics queien també sobre les viants, sobre tot sobre les senyores de bona estat. Hi havia algú que resuscitá altra vegada d'aquella mena d'espantamosques, antipàtic objecte que ja hem vist en altres festes populars y que fora bo que desapareguessin, perquè ab l'ús que se'ls dona no són més que causes de molesties y enfados, además de bromes pesades. Algun altre tirava sobre la gent, en lloc dels clàssics «fartinos», mongetes y altres llegendes.

Com cada any, en el primer dia del Carnaval aquest s'ha mostrat llest y vulgar. Ningú endevinaría en el la seva noble ascendència pagana, barreja d'art, de passió y d'alegria.

INDUSTRIES AGRÍCOLES

Instructiva té debó sigut la quarta conferència que sobre aquest tema donà d'vendre a la tarda el senyor Torà. Versà sobre «Aprofitament de la lleb», assumpte que no acabà y que continuarà en la pròxima conferència.

Explicà lo qu'és la lleb baix el punt de vista científic, estudiant sa composició y deduinte l'importància mèdica, per esser un dels pocs aliments que's consideren complets.

Ressenyà seguidament l'infinitat de medis de que's valen els poc escrupolosos comerciants per a sofisticar-la, existents en cada un d'ells segons sa importància y entretenint-se particularment, per esser poc conegut encara, en el que s'emplea freqüentment en poblets y masies, que consisteix en tirar a la lleb un suc de la planta coneguda vulgarment per «milloja», que té la propietat de mantenir en suspensió per espal de sis o set hores el medi que s'hi hagi jumat.

Ab justos paràgrafs censurà aquesta exagerada sofisticació que sofria aquest element, que tanta puresa hauria de tenir, y que es la causa principal dels fracassos soferts en la temptativa d'implantació d'algunes industries derivades, puig malament podran obtenir-se bons formats ab lleb descafeïnada y bones mantegues de la que careix d'aquesta substància.

S'imposà, doncs, la preocupació de perseguir aquest frau, y creient-ho així, el senyor Torà advocà en aquest sentit, passant a fer seguidament un estudi complet de tots y cada un dels aparells empleats per a descobrir aquelles sofisticacions, inútils la major part d'ells per acusar tardenosos seus resultats, quan precisa la major rapidesa possible si vol evitarse que s'extendeixi la lleb en males condicions.

Després de breus consideracions sobre les causes que naturalment poden influir també a una modificació en la composició de la lleb, com són l'edat de l'animal, règim alimentici a que's sotmet, etc., etc., se despedí el senyor Torà fins al dia 15, en que seguirà les conferències.

PASTILLAS MORELLO

EL SIGLO

GRANS Y VARIADES EXISTENCIAS

CARNESTOLTES

Confetti

Assortit en colors
Borses de 1, 5, 10 y 15 kilos; el kilo, a Ptes. 1

Serpentines de paper fort
Llarg, 20 metres; el mil, pessetes 12; el cent, pessetes 1'25

Id. 35 id. id. id. 20; id. id. 2'20

Antífassos - Caretes - Barrets - Cornetes

Articles para cotilló, etc., etc.

NOVETAT!! - TRENCA CLOQUES

AMERICAN PUZZLE

Grandios assortit en dibuixos y tamany

DE L'AJUNTAMENT

Foment

La comissió de Foment ha acordat demanar dictamen a l'assessoria sobre si procedeix entaular recurs contenciós contra la real ordre referent a la delimitació del passeig Nacional de la Barceloneta, y facultar a l'arcalde pera que gestioni l'aprovació de la delimitació feta de comú acord ab la Junta del Port.

Apoiar y recomanar a Ensanxe la moció del senyor Ramoneda referent a convertir en taules de venda de flors els sòcols dels llums elèctrics del passeig de Gràcia.

Per la delimitació dels solars del carrer Major de Gràcia, oferts per don Marçel Pons y Riera.

Passar a informe la petició de que s'aixampli fins a 18 metres el carrer de la Reina Regent (S. G.).

Veure si hi ha obertures al torrent den Mantega, pera fer un projecte de tancarlo.

Acceptar la cessió gratuïta de solars pera aixamplar la carretera d'Horta, oferts pel senyor Comas de Argenir, Maria Casanovas de Fargas, Març y Caixa d'Estalvis.

Citar a don Casimir Badia sobre la obertura del carrer den Renart (S. G.) y cessió de solars.

Se va formular una moció demanant que en lo successiu no's lassin compres directes de materials pera les brigades, sinó que's comprin per concurs, observantse lo mateix respecte als treballs de fusta, ferro y obra.

Festes populars

Presidida per l'arcalde se reuní la comissió de festes populars, formada pels senyors Iglesias (L.), Pardo, Vinaixa, Domènech, Riús, Arduar y Santanaria. En principi s'acordà celebrar a primavera vinent, com a festa principal, una gran setmana d'avuiació y ade més variada de bandes civils y militars, batalla de flors, la «Mi carene», festes nàutiques, danses als mercats, adornaments de fatxades y aparadors, curses d'automòbils, de ciclisme y a peu, festes a Belles Arts durant les Exposicions d'art, del museu social y pedagògic, foot-ball, law-tennis, tir de canons, concursos de focs artificials, d'esgrima, de balls regionals, cavalcada artística-industrial, premis a la virtut y al treball, festes de beneficència, teatre de la Naturalesa, excursions als voltants de Barcelona, etc.

S'ha dividit la comissió en ponències. Els senyors Arduar y Riús s'encarreguen de la part esportiva, els senyors Iglesias y Pardo de l'artística y els senyors Vinaixa, Santanaria y Domènech de la popular.

Tramvies

Tan prompte hagi acabat la construcció de la cloaca al carrer de Tuset, que segons sembla serà un d'aquests dies, pera complaure al públic y compensar-li les moltes molesties que ha tingut de sofrir, degut a l'esmentada construcció, la Companyia general de tramvies projecta reanuar l'antic servei de Sant Gervasi ab tot el material necessari pera prestar un servei tant convenient.

Carnestoltes

En el lloc de costum s'ha fixat el següent bàndol:

«Alcalde de Barcelona.

Pròximas las fiestas del Carnaval é in-siguendo la costumbre establecida ésta Alcaldia ha dispuesto recordar los artículos de las Ordenanzas municipales, que regulan aquéllas y son las siguientes:

Art. 43. En la temporada de Carnaval se permitirá circular por la vía pública con disfraz y máscara, pero queda prohibido el uso de armas, aunque el traje lo requiera, y de vestiduras que tiendan a ridiculizar toda clase de instituciones ó autoridades, ó que contravengan ó lo dispuesto en el art. 17.

Art. 17. (Citado en el anterior). En todas ocasiones y lugares los habitantes de la ciudad deberán observar la debida compostura en sus palabras y modales, absteniéndose de lo que ofenda a la religión, a la moral, a las buenas costumbres, ó a la decencia y a la cultura.

A tenor de lo consignado en este artículo, se prohibe el disfraz de mujer en

al profesor de galvanoplastia se le abone lo mismo que al profesor de francés, a razón de 1,500 pesetas anuales; cada uno; que a los profesores de modelado y grabado y de labores decorativas se les abone a razón de 1,000 pesetas anuales a cada uno; y al ayudante de las clases de aritmética y geometría y oficial de Secretaría, a razón de 1,250 pesetas, y que al mero conserje se le abone a razón de 1,000 pesetas.

Escuela de Artes del distrito 10.

2.º Que a los cinco profesores de la misma se les abone sus haberes a razón de 1,500 pesetas anuales a cada uno; que la gratificación al director sea de 750 pesetas, y la del secretario de 500 pesetas; que el haber de la profesora de Arte decorativo sea de 1,000 pesetas anuales, y que el haber anual del conserje sea de 1,000 pesetas, y que satisfaga además a dicho conserje la cantidad de 30 pesetas anuales por equivalencia de alquiler de casa mientras no tenga habitación en la escuela, y

3.º Que todas las expresadas cantidades sean abonadas a partir del día primero de enero próximo pasado.

Altre proposant que's procedeixi a la elecció de quatre regidors, que, en unió de l'arquitecte municipal, formaran la comissió executiva d'inspecció arqueològica dels enrunaments de la Reforma.

Altre proposant s'acordà l'enterat del R. D. de 18 de janer passat pera'l que's desestimà'l recurs interposat per don Daniel Girona y altres contra la providència del governador que declarà la necessitat d'ocupació de diferents llindars enclavats des del passeig del Pont de la Farrera, interessats per la soció segona de la Reforma.

Altre pera que accedint a lo demanat pel president de la Junta de Presons y del Patronat de lliberts y joves abandonats de Barcelona, se posi a disposició de la susdita Associació l'edifici exconvent de les Minimes, podent l'Ajuntament privar a la Junta son ús total o parcialment en tot o en part, segons els casos que ho requereixin, en que ho haurà cedit al Patronat de l'Infancia de la que es successora la susdita Associació.

Altres pera que s'aprovin les fulles de apreci de les finques següents afectades per la Reforma:

5 de Gracianat, 2,264 pams quadrats valorada ab 25,229 pessetes.

4 del Sant Crist de la Tapineria, 1,565 pams quadrats, valorada ab 20,000 pessetes.

3 de Filateres, de 1,280 pams quadrats, valorada en 15,019 pessetes.

7 de Filateres, de 1,707 pams quadrats, valorada ab 24,000 pessetes, y

5 de Tarasó, de 1,372 pams quadrats, valorada en 12,300 pessetes.

Altre de majoria y referent a la modificació del Reglament d'empleats, que diu:

«1.º Que se modifiqui el reglament de empleados con una adición al capítulo II del título III, que dirá: «Siempre que un empleado municipal fuere detenido sujeto a prisión provisional se suspenderá el pago de su haberes los días que no serán abonados hasta que no justifique haber sido absoluto ó que se haya satisfecho la causa; el período en que pueda permanecer el funcionario en esta situación y por consiguiente el de abono de haberes no podrá exceder en ningún caso los límites señalados en el artículo 101, debiendo también considerarse como adscrito en este sentido en el artículo 156 del referido reglamento».

2.º Que esta disposició reglamentaria se aplique, no sólo en lo sucesivo, si que también a los funcionarios que hubiesen sufrido anteriormente alguna suspensión por dichos motivos dentro del período de tres años, que se contará desde la fecha de la aprobación del presente acuerdo».

El de minoria, es com següent:

«1.º Igual que el de majoria.

2.º Que la presente modificación reglamentaria deberá aplicarse únicamente a los casos de detención ó prisión provisional que ocurran con posterioridad a su aprobación».

Altre quart part dispositiva-transcrívim:

«1.º Enterado y conforme con la providencia del Excmo. señor Gobernador civil de la provincia de fecha 19 del pasado enero, que fija como precio de expropiación de la casa número 5 de la calle de Penosa y 128 de la relación de las necesarias para la ejecución de la sección 1.ª de la Reforma interior el señalado por el perito 3.º, ó sea, 14,295.28 pesetas, en que van comprendidos el 3 por 100 de afección y demás perjuicios que deben tenerse en cuenta.

2.º Que se autorice al Excmo. señor Alcalde para pagar ó depositar cuando y según proceda la expresada cantidad de 14,295.28 pesetas con cargo al capítulo de Resultados por adición del presupuesto vigente».

La novena thinencia

En una recent conferència celebrada pel governador y l'arcalde, en el despatx d'aquest, sembla que's parlà del cas del nostre estimat amic Ignasi Iglesias que rebutja la novena thinencia d'Arcaidra, no per estar malalt, sinó perquè no vol ocupar el càrrec.

Segons se'n digué aparegué'l dubte de si s'ha de consultar al Govern si es que vol fer ús de la prerrogativa de nomenar tinent d'arcalde de R. O. o bé, si abandonant aquella prerrogativa, deixa nomenar al Consistori en llibertat de nomenar lo qual; lo qual, si pasés, colocaria la qüestió en els mateixos termes en que està ara: o sigui que no hi hauria solució.

Segons sembla, nostre amic, digué, que no vol acceptar un càrrec que significaria una imposició intolerable de la majoria.

Diverses

L'arcalde ha demanat un informe tècnic sobre l'estat del Parc, y el de la col·lecció zoològica, pera veure les millores y reformes que s'hi poden introduir.

Companyes, ja es hora!

Mentres els enemics de la llibertat, mentres els enemics de les reivindicacions catalanes se mouen y sens parar treballen pera enfortir y creixer, nosaltres, com ab gràfica paraula diu en Pere Coromines, dormim. Els milers de catalans qui són companyes nostres d'idees y aspiracions, els uns, els menys, vegeten ensoptats en el petit còs dels quatre partits republicans catalans, jugant a comités y juntes, desparterant de tard en tard, quan s'apropen eleccions de regidors, pera barallar-se ells ab ells per si a tal grup n'hi toca un o n'hi toquen dos; els altres, els més, romanent tancats a casa llur fastiguejats al veure l'estat de trista descomposició en que's troben les nostres organitzacions republicanes. Y es de tard en tard que se arriba a remoure seriosament la col·lectivitat republicana, y a voltes en les lluites electorals la victòria li somriu. Mes passat aquell reviviscament d'un dia, torna'l tradicional marasme y, essent els més, els menys ens dominen, y essent Catalunya per excel·lència terra de liberals es allà ont els reaccionaris tenen les més fortes posicions. Sembla que pesi una maledicció damunt de la democràcia de Catalunya.

Y cert que hi pesa. Son uns cinquanta o seixanta poder ni tant-senyors, repartits per les comarques catalanes, qui tenen acaparades les funcions directores dels diferents nuclis republicans; gent tancada a l'antiga, ab un concepte raquític y mesquí de la política, impotents pera cap gros treball que demandi tant sol·licitud, que s'han enmenyalat ab els dogmes d'un programa y mots ni an això arriben: no passen d'uns estatus de casino o comitè y tot lo que no caigui de pte dintre d'ell, y tothom que no fassi acte d'absoluta sumissió no an els principis essencia d'aquell programa, sinó a la seva lletra, per ells es excomunicat. Y sobre tot cauran a deusallat fet les excomunicacions damunt d'aquells que, ab un altre concepte de lo que deu esser la política republicana y democràtica, oberts a tota modernitat y d'esperit marcadament progressiu s'atreveixin a discutir tant sols l'eterna qüestió d'aquestes momies del republicanisme. Aquesta es la terrible maledicció que al damunt nostre plana.

An ella's deu que encara no s'ha pogut arribar a l'acoblament de totes les forces republicanes-autònomes catalanes en una sola organització.

Y mentres tant la hora de la supremacia s'apropa. Dintre breu temps Catalunya haurà de dir ab sos vots si es república o monarquia, si es progressiva o reaccionària, si sent fonament la seva catalanitat o si ja's tota la passera sud y sotmesa. Y l'organització, clau de tota victòria, ens mancarà, y els que velem una Catalunya forta, lliure y progressiva dintre una Espanya republicana, que som la majoria dels catalans, veurem la nostra voluntat ofegada y aixecarse damunt la nostra desfeita, victoriosa, la reacció y la política tradicional dels partits restauradors que han portat a Espanya als llindars de la deshonra.

Y bé companyes, ja es hora de que tots els que no's resignem a que se'ns porti a la derrota, els t'ens sentim ab coratge y energies pera lluitar y vencer, per damunt de tots els obstacles y ens donguem les mans.

Ja es hora de que atreurem per sembre tanta patim com per desgracia, fem tot entre nosaltres, y fem pel nostre esforç lo que no volen fer els que més obligació temen de fer-ho. Ja que no ve de dalt, no vos sembla, companyes, que la fem els de baix l'uni en una sola organització de totes les forces republicanes-autònomes catalanes?

Tal com ho crec, honradament ho dic. Jo crec que si que ja arribat el moment de sortir de la nostra mansuetut y rebel·larnos contra aquests senyors, que no més son bons pera, arribada l'hora de les eleccions, demanarnos que's fem diputats.

Entre la joventut de Catalunya hi ha un home de gran cervell y tot cor, que, com nosaltres, ve prenent l'uni de tots; un home que ha sentit tota la transcendència de l'hora actual; un home d'una cultura tant gran com la seva bondat y el seu entusiasme per les idees de llibertat y progrés, en fi, en Pere Coromines. Al voltant d'ell hem d'acoblarnos tots y ab ell per guta y companyia, arribarem a veure satisfeita la general aspiració y pera la democràcia catalana lluitar jorns de gloria.

Companyes, un esforç, que ja n'és hora!

H. PUIGGROS (De «La Crònica», de Palafrugell).

Y cert que hi pesa. Son uns cinquanta o seixanta poder ni tant-senyors, repartits per les comarques catalanes, qui tenen acaparades les funcions directores dels diferents nuclis republicans; gent tancada a l'antiga, ab un concepte raquític y mesquí de la política, impotents pera cap gros treball que demandi tant sol·licitud, que s'han enmenyalat ab els dogmes d'un programa y mots ni an això arriben: no passen d'uns estatus de casino o comitè y tot lo que no caigui de pte dintre d'ell, y tothom que no fassi acte d'absoluta sumissió no an els principis essencia d'aquell programa, sinó a la seva lletra, per ells es excomunicat. Y sobre tot cauran a deusallat fet les excomunicacions damunt d'aquells que, ab un altre concepte de lo que deu esser la política republicana y democràtica, oberts a tota modernitat y d'esperit marcadament progressiu s'atreveixin a discutir tant sols l'eterna qüestió d'aquestes momies del republicanisme. Aquesta es la terrible maledicció que al damunt nostre plana.

An ella's deu que encara no s'ha pogut arribar a l'acoblament de totes les forces republicanes-autònomes catalanes en una sola organització.

Y mentres tant la hora de la supremacia s'apropa. Dintre breu temps Catalunya haurà de dir ab sos vots si es república o monarquia, si es progressiva o reaccionària, si sent fonament la seva catalanitat o si ja's tota la passera sud y sotmesa. Y l'organització, clau de tota victòria, ens mancarà, y els que velem una Catalunya forta,

El vómit, cor agre, ardors, inapeten- cles, pesadesa, bilis y dolors de l'estómac, cintura y esquena, etc., desapareixen al següent dia d'usar el

Estómago Artificial

o Polvos del Dr. Kuntz

Desapareixen en tres dies les dis- pepsies, gastralgies y catarrs gastrics, com ho certifiquen milers de curats. De venda en totes les farmacies y drogueries y en el dipòsit de la Rambla de les Flors, número 1

Torns y elnes de precisió pera mecànica y relojería
Torns pera aficionats
REPRESENTANT dels torns y elnes de precisió
Wolf, Jan & Co.
y de les acreditades
Himes suïsses marca **Matthey**
Francisco Layrol
SANT PAU, NÚM. 6, PRINCIPAL

BODES y BATEIGS
Gran assortit y varietat de capes y bosses a preus econòmics. Venda a l'engròs y menuda. — FÀBRICA Y DESPATX: 33, SANT PAU, 33

Herpes (Brians)
LA POMADA y ESSENCIA ANTHERPÉTQUES de BOTTA preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell per invencibles que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat ab ells persones que tenien molt arragats els brians y que cada dia tenen de pendre bany d'aigües sulfuro- ses sense poder curar-se.
Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 52 (cantonada al carrer de Sant Ramon.)

EL EXPLORADOR BASAR DE CALSAT
DE TOTES CLASSES A PREUS REDUÏT
83 - Hospital - 83

FORA BRAGUERS
HERNIES (TRENCADEURES)
Segur procediment pera la curació radical de les hernies. Se garanteix la curació sense operació ni medicació interna. — Dirigir-se a D. J. CARRERAS, cirurgià. Diputació, 300 xamir a la del Bruc, entressol, Barcelona. Ho- res: de 9 a 1 matí, y de 3 a 6 tarda.

MOBLES DE A. DIRAT
Exposició permanent de dormitoris, menjadors, despatxos, salons, etc.
Gran magatzema ab 12 portes. Menadissa número 30, y Sant Pau 50 y 52 y 54.

BOMBES y TUBS nous y d'ocasió de VENEN y LOGUEN, BARCELONA, **Barbà, 16**

Ideal Braguer Brú
Curació radical garantida de l'HERNIA. Alivi y contenció instantanis — El millor de tots els coneguts
No empreu sense visitar-me abans la meua vitrina-aparell ab preus marcats
CONSULTA GRATIS — TRAFALGAR, 5, PRINCIPAL (PROP DE CORREU)

FORA PEL MOIX!
ELS POLVOS COSMÉTICS DE FRANC trenen en pocs minuts el pit de qual- vol part del cos, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita' el cos. Aquest depilatori es ad- lissim a les senyores que tinguin pit moix (vello) a la cara y brases, pera que així paguin destruint-lo. 950 ptes. — S'envia certíficat per cor- 950 ptes. en LLETJERANSA de Gira UN POT, reu si per mediant se rebren en segells de correu
Farmacia Borrell
COMTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52 -- BARCELONA

LA PELL LA SANG
La medicina depurativa racional es un medicament qual importància ningú igno- ra. No val pas parlar, naturalment, dels fantàstics medicaments que surten cada dia y que s'annuncien per propaganda més o menys falagüera. Aquests són més pe- rillosos que ulla.
Vull parlar d'una medicina seria, cien- tífica, tenint per resultat, no solament purgar la sang dels Humors (materies agres) dels Virus, que l'han invadida, si- no també reconstituïr per dirho així, cla- rificarla, tornar-la a composició normal y posarla a cobert de tota corrupció ulter- rior.
En les malalties de la pell, per exemple, que's manifesten per
BOTONS, HUMORS, ECZEMES, FLORONCOS, BRIANS, SARPU- LLIDOS, ROJORS, PICORS, APOSTEMES, MALALTIES DE LA PELL DEL CAP, SUPURA- CIONS DEL NAS y DE LES ORELLES
ont la sang infectada condueix a les diverses regions del organisme els virus morbosos que la envenenen, ont la pell y les mucoses se cobreixen de botons, rojors, alvors, el DEPURATIU RICHELET produeix un resultat casi repen- dent.
Ataca directament la causa y accio- riament els efectes de la malaltia. Baix sa acció el germen se destrueix y, per conse- güent, no hi ha que temer pas més les manifestacions que provenian de sa exis- tència.
Ademés, el subjecte que pateix Dermo- tosis (malalties de la pell) està previngut, per dirho així, per les manifestacions ex- ternes de que's troba amenaçat de per- torbacions internes, lligades pel seu ma- teix origen a les que's produeixen en la superfície de la pell. Aixó es com una advertència característica que és precis- tament.
No es superflú dir que tal advertència no és atesa en la majoria del casos, men- tres que seria tant fàcil y momentàni, per l'empleu del
TRACTAMENT RACIONAL DEPURATIU
desferse d'un cop, d'una incomoditat ex- terior desagradable y d'un mal interior molt temible. Una vegada acabat el tracta- ment, la sang venida no solament està purificada, sino que està regenerada.
Ademés de la certesa de la curació, el DEPURATIU RICHELET encara ofereix venistes precioses. Aquestes consisten- en la simplicitat del tractament que no exigeix ni descans, ni paralització del treball.
Totes les persones que necessiten re- frescar, purificar, clarificar la sang y des- pellarla dels humors que conté, han de fer ús d'aquest depuratiu, y així evitiran els gastos de medicaments y tractaments sense resultat que annuncien per tot arreu.
Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no s'ha produït mai una recidiva des- pres de la curació.
El preu del tractament és proporcionat a totes les condicions de la fortuna.
Hi ha també un tractament pera les criatures de 1 fins a 16 anys.
El senyor RICHELET acaba d'instal- lar dipòsits del seu tractament a totes les far- macies y drogueries d'Espanya.
Un follet, en llengua castellana, tracta- ment de les malalties de la pell, ha d'esser remès gratuïtament pels dipositaris a tot hom que'l demani.
Per obtenir també gratuïtament aquest follet, basta dirigir-se al senyor
L. RICHELET
13, RUE GAMBETT A, A SEDAN, (FRANCA)
BARCELONA. — Sra. Vicens Ferrer y C.ª, Comerç, 60, farmacia y drogueria y la seva suc-ursal. — Sra. J. J. Vidal y Ribas, Meca, 40, 2ª, farmacia y drogueria y les seves suc-ursals. — Dr. Andreu, Rambla de Catalunya, 60, farmacia. — Sra. Urquell y C.ª, Moncada, 20, drogueria. — Dr. Riera y Parés, Porta de l'Àn- gel, 14, drogueria. — Dr. Josep Sigala, Estalio de Rambla de les Flors, 4, farmacia, (Centre de España). — Dr. Antoni Serra, farmacia.

DEBILS Si volen recuperar FORCES prenen el **HIPOFOSFITS PERE CASANOVAS**
Els metges y el públic de molta anys que ho prescriuen y demanen. Ab el seu ús tornen les forces de voluntat y cor perdudes, dona vigor, tonifica el sistema, augmenta el color, vos dona gana y depura la sang. És indispensable pera aquell que a son cos li falta vida, havent estat castigat ja per febrils excessos.
Carrer Avinyó, número 32, Barcelona (davant del Borsí).

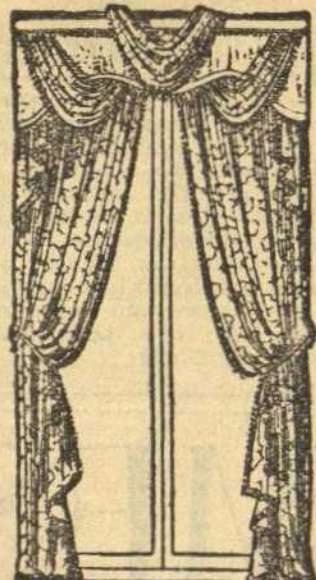
La Corbatinera Moderna
Passeig de Gracia, 18 y Canuda, 7
Única casa **COLLS Y PUNYS** per tota la vida (*)
per 6, 9, 12 y 15 pessetes els més superiors
Preus incompatibles en la Corbateria, Camiseria y Genres de punt
Regals: Comprant per valor de 25 pessetes, una cigarrera. 50 carter de pell. 100 un rellotge extra pla
(*) Senten per TOTA LA VIDA, que la casa, sols pagant el planxar, li donarà colls y punys per tota la vida, sense haverne de comprar may més.

IBIZA ART — ARQUEOLOGIA — AGRICULTURA — COMERS
COSTUMS — HISTORIA — INDUSTRIA — TOPOGRAFIA
GUÍA DEL TURISTA
— PER —
ARTUR PEREZ CABRERO
A l'Administració d'aquest diari queden uns quants exemplars d'aquesta interessantíssima obra, la més rica en datos y detalls de quantes s'han escrit referent a Ibiza. — La Diputació de Barcelona ha adquirit bon nombre d'exemplars pera repartir a les Biblioteques. — Aixó sol demostra l'importància de l'obra. — Consta de 156 planes, conté 29 gravats de vistes y tipus del país, un plànol de la població y un mapa d'Ibiza y Formentera. **Preu: 2 pessetes**

AIGÜES DE ROCALLAURA
BICARBONATDES, MAGNÉSQUES, LÍTIQUES, VARIETAT ESTRONCIANICA
Curació **ALBUMINURIA** DIPÒSIT
garantida de la **Rosselló, 202; Barcelona**

DEPURATIU DR. TORNER
TALISMAN DE LA SALUT
Medicament de composició **parment següent**, el qual solament combat l'origen de les diverses manifestacions o sien la (diatesi) ja coneguda (hereditària dels pares) ja adquirida; que per insignificants modis fa sortir diverses manifestacions, descaudant generalment l'origen pri- merament dit. Ab el seu ús se cura radicalment els herpes, les escrífulas, llagues a les canes, infarts glandulars y víscerals, obra d'una mun- ra especial en els fluxus blancs, llagues a la matris, rebaxa l'absorció del ventre, degut als parts y a l'isterisme, activa les funcions de l'ap- parell digestiu y urinari y per fi, es l'espècie pera l'eczema y psora. — No's cregut que sia propiaganda lo dit. La M. L. Acadèmia Mèdic Far- macèutica de Barcelona, ha donat dictamen favorable al DEPURATIU DR. TORNER. — Per evitar la falsificació miren la firma de l'autor, Dr. Torner, Agent preparador, PERE CASANOVAS (Farmacèutic), Avinyó, 32, Barcelona, (Davant el Borsí).

PELLETERIA FRANCESA
Gran assortit en Marrocs, Casadé, Renard, Skungs, Astrakans, etc. — Colls y Mantons de totes classes
Pells pera adorns de vestits y sombreros. Bols, Echarpes, Stoles y Cofres plians. — PREUS REDUÏTS.
Portal de l'Angel número 5, Entressol (prop de la Plaça de Catalunya)

La Permanente

A 4 duros, cortinatges confeccio- nats de 2 metres ample per 3'10 alt, ab dos panys, cenefia, sarrell y abassaderes.

Gran assortit en llits a 3 duros, taules de noguera, a 4 duros, cadi- res a 6 duros dotzena, bufets a 10 duros, armaris ab lluna a 22 duros, lavabos ab joc a 2 duros, sommers desde 6 pessetes y silleries de res- patiler tapissades a 18 duros.

7 PLASSA UNIVERSITAT 7

Aquesta casa desde l'any 1895 és establert el esta- ble de no emborcar ni facturar cap genus que no estigui abscrit com import.

Pianos y harmoniums de llargues desde 10 pessetes al mes. Ca- ter del Bruc, núm. 7, entressol, primera.
CALVOS
LA CAMELINA GUARRO
es l'únic remei que cura la calvicie
Segal, Vivas, y Dr. Sanchis, Rambla Centro; Salvador Bandó, Vicens Ferrer, Sacanas de Vid y Ribas; Icard, Sarri, Lafont, Riudor y Parés; Canals y Nibolli, Perfumeries Inglesses, Mahó; Santa Agnà, 3 y 27; Palau, Rambla de Catalunya, 61; Dalmau-Oliveras, Universitat, 6; doctor Freixas, Passeig de Gracia, 99; Solà, Baix de Sant Pere; Turell, Salmerón, 112 (Gracia).
Dipòsit: FARMACIA GUARRO, ALTA DE SANT PERE, NÚMERO 50.

ESQUELES MORTUORIES
Se n'admeten an aquesta im- premta, fins a dos quarts de tres de la matinata.

MALALTIES DE LA BOCA
PASTILLES NIELK
— DE CLORAT DE POTASSA COMPRIMIDA — Se venen en totes les farmacies —

Efcasses contra les ANGINES, CRUP, RONQUERA, PUDOR DE L'ALÉ y INFLAMACIONS DE **Pastilles Nielk** calmen la irritació produïda per LA GOLA. — Les Pastilles Nielk l'excessiu ús del tabac y son indispensables a les persones que fan sofrir a sa gola un treball fatigós, espe- cialment els oradors y cantants. — Pera evitar imitacions y falsificacions y com a garantia de llegitimitat, exigeixis en cada capsula el segell (imprès en tinta roja) dels depositaris **I. Uriach y Comp., Moncada, 20 - Barcelona**